

Religieuze zuiveringen in Irak

Verslag van een werkbezoek aan Noord-Irak (31 maart tot 4 april 2008)

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
1. Achtergrond en aanleiding	4
2. Bevindingen	5
2.1. Veiligheidsituatie	5
2.2. Hulpverlening	8
2.3. Democratie, goed bestuur en mensenrechten	10
3. Aanbevelingen	12
Bijlage 1:	
• werkprogramma	13
Bijlage 2:	
• Resolutie Europees Parlement over religieuze minderheden in Irak	14
Bijlage 3:	
• Hulporganisaties in Neneveh	15
• Humanitarian Aid Needs:	15
• The major problems and needs facing the displaced families are:	16
• Programs until now implemented by AAS in the Nineveh Plain:	17

COLOFON

© Tekst: Joël Voordewind, ChristenUnie
Postbus 20018, 2500 EA Den Haag
+31 (0)70-3182930 | j.voordewind@tweedekamer.nl | www.joelvoordewind.nl

© Fotografie en ontwerp: Ruben Timman
+31 (0)75 612 58 06 | look@nowords.nl | www.nowords.nl
Voor meer (Irak) reportages: 06 1240 82 26

foto van vermoorde bodyguard van Chaldeeuwse bisschop Faraj Raho van Mosul

Voorwoord

Ik hoop dat dit reisverslag bijdraagt aan het vergroten van de kennis over de schrijnende omstandigheden waaronder minderheden zoals de Assyriërs, maar ook de Shabaks, de Yazidi's en de Turkmene moeten leven met name in de Nineveh vlakte in Noord Irak. Circa 100.000 ontheemden van deze minderheidsgroeperingen zijn hun huizen ontvlucht uit steden als Bagdad en Basra vanwege bedreigingen, ontvoeringen of nadat echtgenotes of zonen waren vermoord. Deze groeperingen beschikken niet over een eigen beschermingsmacht zoals de Sjiieten, de Soenieten en de Koerden. Ze verblijven in kleine dorpen net boven Mosul, waar ze nog altijd bedreigd worden en wat tot onveilig gebied is verklaard. Hierdoor kan de internationale hulpverlening hen niet de benodigde hulp leveren. In het laatste hoofdstuk kom ik tot acht politieke aanbevelingen die het lot van deze groep ontheemden kan verbeteren. Ik roep de lezers op om zich het lot van deze ontheemden en in vele gevallen weduwen en wezen aan te trekken.

Ik wil tenslotte Attiya Tunc van de vereniging Stichting Assyrië Nederland van harte bedanken voor de organisatie van het werkbezoek aan Noord Irak en de prettige samenwerking. Ook dank aan de Assyrian Democratic Movement die zich heeft ingezet voor mijn beveiliging tijdens mijn verblijf in Irak. Verder dank aan Josine Wiskerke voor de inhoudelijke ondersteuning en dank aan Ruben Timman voor het maken en ter beschikking stellen van zijn foto's van het werkbezoek voor dit verslag.

Joël Voordewind

Tweede Kamerlid voor de ChristenUnie

1. Achtergrond en aanleiding

Van 8 juli tot en met 15 juli 2007 bracht ik met een delegatie van de Vaste Kamercommissie Buitenlandse Zaken een werkbezoek aan Israël, de Palestijnse Gebieden, Jordanië en Syrië. Tijdens deze reis heb ik onder meer gesproken met medewerkers van verschillende humanitaire hulpverleningsorganisaties over de situatie van de Irakese vluchtelingen in Syrië en Jordanië. Daar raakte ik onder de indruk van de verhalen over de moeilijke situatie waarin met name de etnische en religieuze minderheden in Irak verkeren. Ik werd daarbij in het bijzonder getroffen door berichten over kruisigingen waaraan Assyrische christenen in Irak ten prooi zouden vallen. Dit vormde voor mij de directe aanleiding om van 1 april t/m 5 april 2008 een bezoek te brengen aan Noord-Irak om mij persoonlijk op de hoogte te stellen van de situatie van de Assyrische christenen in Irak en te bekijken welke maatregelen door de Nederlandse regering en de internationale gemeenschap zouden kunnen worden genomen om de situatie van met name de Assyrische christenen, maar ook andere minderheidsgroeperingen in Irak te verbeteren.

De Assyrische christenen worden beschouwd als de oudste bevolkingsgroep in Irak. Zij spreken Aramees, een taal die verwant is aan het Hebreeuws. De geschiedenis van de Assyrische Kerk voert terug tot de eerste eeuw na Christus. Ten tijde van het regime van Saddam Hussein (1979-2003) woonden er 1,4 miljoen Assyriërs verspreid over Irak. Sinds de val van het regime van Saddam Hussein is de situatie van de Assyrische christenen in Irak ernstig verslechterd. De Assyrische christenen vallen ten prooi aan religieuze zuiveringen uitgevoerd door extremistische groeperingen, zoals Al Qaida, de militia van Muqtada Al Sadr en de Mujahedin. Van de 1,4 miljoen Assyrische christenen zijn er inmiddels nog maar 400.000 over, van wie er zo'n 100.000 als ontheemden in het relatief veilige Noord-Irak leven. Veel Assyrische christenen verblijven als vluchteling in Syrië of Jordanië. Dat de Assyrische christenen in het bijzonder getroffen worden door het etnische en religieuze geweld blijkt wel uit het feit dat 36% van het totale aantal Irakese vluchtelingen in Syrië en Jordanië Assyrische christenen zijn, terwijl slechts 5% van de bevolking in Irak tot de Assyrische christenen behoorde. Daarnaast zijn er Assyrische gemeenschappen te vinden in Turkije, de Verenigde Staten (ruim 300.000) en Europa.

2. Bevindingen

2.1. Veiligheidssituatie

De Assyrische christenen in Irak worden geconfronteerd met specifiek tegen hen gericht geweld. Zij worden bedreigd, ontvoerd, gemarteld en vermoord door extremistische groeperingen, zoals Al Qaida, de militia van Muqtada Al Sadr en de Mujahedin. De gewelddadigheden zijn dusdanig groot in omvang en gerichtheid dat er naar mijn mening gesproken kan worden van religieuze zuiveringen.

De afgelopen tijd zijn er verschillende kerken en kloosters (42) gebombardeerd, waaronder recentelijk een zestal kerken in Mosul. Religieuze leiders zijn in het bijzonder doelwit van aanslagen. Onlangs werd de aartsbisschop Rahho ontvoerd en om het leven gebracht. Ook priesters en nonnen worden ontvoerd en vaak op brute wijze vermoord, waarbij in veel gevallen sprake is van onthoofding. Er zijn twee gevallen bekend van kruisigingen. Deze kruisigingen waren eveneens bekend bij de Assyrian Democratic Movement (zie voor gedetailleerde info over de gewelddadigheden tegen de Assyriërs het AINA-rapport uit 2007).

Het geweld richt zich met name op het mannelijk deel van de Assyrische christenen. Daarbij gaat het niet alleen om volwassenen, maar ook om jongens van soms nog maar veertien jaar oud. Op die manier wordt moedwillig getracht twee mannelijke generaties uit te roeien. Door op deze wijze te werk te gaan worden indirect ook de vrouwen en kinderen getroffen. Zij verliezen niet alleen hun echtgenoot of zoon, maar in veel gevallen ook de kostwinner van het gezin.

De Assyrische christenen ontvangen bedreigingen per telefoon, brief of sms. Daarbij worden zij direct aangesproken op hun christen-zijn. De boodschap heeft consequent de volgende strekking: "Verdwijnen christen of je wordt vermoord", ondertekend door de Mujahedin of een andere radicale groepering. Ook worden de Assyrische christenen er vaak van beschuldigd samen te werken met de Amerikanen. Dat is niet zonder reden. De Assyrische christenen werken relatief vaak voor de Amerikanen, zowel voor het Amerikaanse leger als voor Amerikaanse bedrijven. Dit komt omdat zij als betrouwbaar worden gezien, over het algemeen hoog opgeleid zijn en goed Engels spreken. Daarnaast worden de Assyrische christenen ook met de Amerikanen geassocieerd, omdat zij een Westerse godsdienstige overtuiging hebben.

Opvallend is dat de Amerikanen familieleden van vermoorde Assyrische werknemers niet financieel steunen. Een van de vluchtelingen vertelde over een Assyriër die per ongeluk door de Amerikanen was doodgeschoten. Ook in dat geval werd door de Amerikanen geen financiële compensatie geboden. De nabestaanden ontvingen alleen een soort getuigschrift, waarin wordt vermeld dat de betreffende persoon een 'good worker' was.

Er vinden veel ontvoeringen plaats. Daarbij worden hoge bedragen aan losgeld geëist. Ik heb bedragen gehoord variërend van 20.000 dollar tot soms wel 160.000 dollar. Om dit geld bij elkaar te krijgen zijn de Assyrische christenen soms genoodzaakt een flink deel van hun bezittingen te verkopen, waaronder soms zelfs hun huis. Vaak worden slachtoffers van ontvoering bij het inzamelen van losgeld ook geholpen door de Assyrische gemeenschap. In het overgrote deel van de gevallen haalt het betalen van losgeld echter niets uit en wordt de

VERHAAL # 1

Als mensen ontvoerd worden, krijgen ze geen informatie of hulp van de Koerdische regering, de Amerikanen, het Rode Kruis of de Iraakse overheid.

VERHAAL # 2

Een gezin met zes kinderen werd overvallen in hun huis door een islamitische militie. De Vader werd beschuldigd van samenwerking met de Amerikanen (wat ontkend werd). Hierop werd hij voor de ogen van de kinderen en zijn vrouw doodgeschoten. De moeder verzette zich en werd terstond ook doodgeschoten. De oudste zoon ontvluchtte het huis, maar werd achterhaald en ontvoerd en later vermoord teruggevonden. Na een jaar rondtrekken door de overgebleven vijf kinderen, stierf het jongste zusje van 10 jaar aan een ziekte.

Amer Toma Slewa, echtgenoot Nada Yohana Elesha gekidnapped sinds 7 mei 2007

Nooria Hanna (5 kinderen), echtgenoot Akram Mansour na het betalen van losgeld (4000 dollar) alsnog vermoord

NidalRufaol, echtgenoot Jamel Toma Yonai (1970) vermoord in 2004

Nibras Hikmet Polish, 5 kinderen, echtgenoot gekidnapped sinds 18 augustus 2000

Basmos Aziz, 5 kinderen, echtgenoot Hayat Ibrahim vermoord in 2005

Junaina Abdalla, zoon Fadi Sami gekidnapped op 27 augustus 2005, broer gekidnapped op 2 juni 2007

Dalrela Zaya, echtgenoot Adel Slewa Botros, gekidnapped sinds 7 mei 2007

Ghazala Behnam, echtgenoot Mikha Azo Shamoan gedood door incident amerikaans leger op 28 maart 2005

Rakeña Jamel, echtgenoot Esam Sabah gekidnapped sinds 7 mei 2007

zoon of echtgenoot alsnog vermoord. Vaak verkeren familieleden langdurig in onzekerheid over het lot van hun zonen of echtgenoten. In veel gevallen wordt eenvoudigweg niets meer van hen vernomen. Ook worden lichamen niet altijd gevonden. Er wordt dan maar vanuit gegaan dat ze dood zijn. Een enkele keer loopt het wel goed af. Een van de vluchtelingen vertelde dat hij na het betalen van 20.000 dollar losgeld werd vrijgelaten.

Ook jonge meisjes worden ontvoerd. Zij worden verkracht of gedwongen aan een moslim uitgehuwelijkt.

De Assyrische christenen zijn een gemakkelijk doelwit, omdat zij in bepaalde wijken van Bagdad, Basra en Mosul wonen. Dit geldt overigens ook voor andere bevolkingsgroepen in Irak. De extremistische groeperingen kunnen dus wijkgericht te werk gaan. Er worden door de Irakese politie geen preventieve beschermingsmaatregelen genomen, bijvoorbeeld in de vorm van patrouilles in de wijk. Ook wordt er in de beleving van de vluchtelingen waarmee ik gesproken heb door de politie onvoldoende gedaan met aangiftes van bedreiging of ontvoering. Een van de vluchtelingen toonde een sms-bericht met een dreigboodschap. Hij vertelde vaker dergelijke boodschappen te ontvangen, iedere keer afkomstig van dezelfde afzender. Het telefoonnummer is bij de politie bekend, maar er wordt niet tegen opgetreden.

Een groot aantal Assyrische christenen is vanuit onveilige gebieden voornamelijk in en rondom Bagdad, Basra, Mosul en Kirkuk naar de Koerdische regio in het relatief veilige Noord-Irak gevlucht. De Koerdische Regio omvat de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Sulamanyah. Het bestuur van deze drie noordelijke provincies is in handen van de Koerdische Regionale Regering (*Kurdisch Regional Government, KRG*). Veruit de meeste Irakese ontheemden (67%) hebben hun toevlucht gezocht tot de provincie Dohuk. Van het totale aantal ontheemden vormen de Assyrische christenen met 85% veruit de grootste groep. De meeste van hen komen hier van oorsprong ook vandaan, maar velen zijn (evenals de Koerden) tijdens het bewind van Saddam Hussein door de Ba'ath-partij uit de regio verdreven. De Assyrische christenen bevinden zich vooral in de stad Dohuk en in dorpen in de zogeheten Nineveh-vlakte, een strook land die grofweg van noordwest naar zuidoost tussen Dohuk en Mosul loopt. Helemaal veilig zijn de Assyrische christenen ook hier echter niet. Ook in Noord-Irak gaan de bedreigen soms gewoon door en worden aanslagen gepleegd. In de afgelopen 5 jaar heeft daarom nog eens 20% van de Assyrische christenen Noord-Irak verruild voor het buitenland. Naast veiligheidsoverwegingen speelde daarbij ook gebrek aan toekomstperspectief een rol. Noord-Irak is een regio met een zwak ontwikkelde economie en weinig werkgelegenheid.

De Assyrische christenen zijn niet in staat om zichzelf tegen het geweld te beschermen. In de drie noordelijke provincies zijn de Assyriërs voor hun veiligheid afhankelijk van de Koerdische militie, de zogeheten Peshmerga's. Dit geldt niet voor de Nineveh-vlakte, die officieel onder het bestuur van de Irakese regering valt. De Irakese regering is echter (nog) onvoldoende in staat om de veiligheid van de Assyrische christenen in dit gebied te garanderen. De Assyrische christenen zouden daarom graag meer mogelijkheden krijgen om zichzelf beter te beschermen. In 2005 en 2006 zijn door de Assyriërs twee pogingen ondernomen om voor de beveiliging van de Nineveh-vlakte een eigen politiemacht op te richten, maar beide pogingen werden door de KRG gefrustreerd. De KRG wil zelf zoveel mogelijk controle over het gebied houden (inclusief de Nineveh-vlakte) en is daarom beducht voor een eigen beveiligingsmacht van de Assyriërs.

VERHAAL # 3

Een zoon van 16 jaar werd ontvoerd en elke week werd er een cd gestuurd waarop de jongen pleitte voor het betalen van het losgeld. Uiteindelijk werd 20.000 euro betaald, waarna de jongen alsnog werd vermoord.

VERHAAL # 4

Een man had voor zijn broer 65.000 dollar aan losgeld verzameld. Hij had alles verkocht wat hij had. Zijn broer kwam gelukkig vrij, maar stierf binnen een jaar aan een ziekte omdat er geen geld meer was om de noodzakelijke medische zorg te kunnen betalen. Hij liet een vrouw en drie kinderen achter.

2.2. Hulpverlening

Het is moeilijk exacte cijfers over het aantal ontheemden (IDP's) in Noord-Irak vast te stellen. Daarvoor bevinden de vluchtelingen zich te verspreid over het gebied en is de registratie te gebrekkig. Cijfers van UNHCR gaan uit van 347.777 vluchtelingen in het Noorden van Irak, waarvan 213.277 zich in de drie Koerdische provincies ophouden. Slechts een klein percentage van hen is ondergebracht in vluchtelingenkampen. Het gaat om 1250 families, grofweg 6000 personen. De meesten huren een huis of hebben onderdak gevonden bij familie of bekenden.

Schattingen over het totale aantal ontheemden in Irak gaan uit van 2,7 miljoen mensen. De vluchtelingenstroom kwam in 2003 op gang, maar bereikte pas echt een piek na het bombardement op de Al-Askari Moskee in Samarra op 22 februari 2006, waarna een golf van sektarisch geweld losbarstte. Ongeveer 1,5 miljoen mensen sloegen na die datum op de vlucht. (*Bron: International Organization for Migration*)

Het is ook niet precies bekend hoeveel van de ontheemden in Irak tot de Assyrische christenen behoren. Uit de gegevens die ik tijdens mijn reis heb verzameld, kan de conclusie worden getrokken dat zich op dit moment in de provincies Dohuk, Erbil en Sulamanyah minstens honderdduizend ontheemde Assyrische christenen moeten bevinden. De meeste van hen houden zich op in Dohuk en de Nineveh-vlakte¹.

De vluchtelingen ontvangen maar weinig steun van de overheid. Sommigen krijgen wel een financiële tegemoetkoming van Sargis Aghajan, één van de Assyrische ministers in de Koerdische regering, die het departement Financiën onder zijn hoede

¹ De schatting van ongeveer 100.000 ontheemde Assyrische christenen wordt ondersteund door cijfermateriaal van de International Organization for Migration (IOM) die de etnische en religieuze herkomst van een groot aantal ontheemden in Noord-Irak in kaart heeft gebracht. Zie: IOM Emergency Needs Assessments, post february 2006 displacement in Iraq, 1 april 2008 bi-weekly report. www.iom.int

heeft. Aghajan doet veel voor de Assyrische christenen in de vorm van huizenbouw, kerkrenovatie en de aanleg van wegen. Toch is hij niet bij alle Assyrische christenen populair. Aghajan is lid van de Koerdische Democratische Partij (KDP) en wordt daarom ook wel gezien als stroman van de Koerden. Volgens de (bestuurs-)leden van de Assyrische Democratische Beweging (ADM) waarmee ik heb gesproken, bereikt de financiële steun van Aghajan slechts 10% van de Assyrische vluchtelingen. Ook zijn ze wantrouwig, omdat ze naaste medewerkers van de minister van Financiën in snel tempo rijk hebben zien worden.

De vluchtelingen hebben behoefte aan humanitaire basishulp, zoals voedsel en huisvesting. Met name de huisvesting is een groot probleem. Veel vluchtelingen leven onder slechte omstandigheden in veel te krappe behuizing of in een onderkomen van onvoldoende kwaliteit, waardoor hun gezondheid in gevaar kan komen. Daarnaast zijn door de enorme toestroom van vluchtelingen de huurprijzen in de regio flink gestegen. Voor veel vluchtelingen is een huurwoning niet meer betaalbaar.

De hulpverlening bereikt de vluchtelingen echter onvoldoende, omdat hulporganisaties zoals ICRC en UNHCR uit veiligheidsoverwegingen niet in de Nineveh-vlakte opereren. Ook zijn hulporganisaties afhankelijk van de registratie van vluchtelingen door lokale autoriteiten. Wanneer de lokale autoriteiten niet de juiste gegevens verstrekken, blijven de vluchtelingen van hulp verstoken. Bovendien zijn niet alle vluchtelingen geregistreerd, bijvoorbeeld omdat zij hun identiteitsbewijzen op de plaats van herkomst hebben moeten achterlaten. Om de toestroom van vluchtelingen naar de regio te ontmoedigen, weigeren de lokale autoriteiten vaak vluchtelingen te registreren die geen identiteitsbewijs kunnen overleggen. Verder is het aannemelijk dat vluchtelingen die bij familie of bekenden zijn ondergebracht zich ook niet altijd hebben laten registreren. Vluchtelingen die een huis willen huren, zijn wel verplicht om zich eerst te laten registreren.

De vluchtelingen in de Nineveh-vlakte zijn daarom afhankelijk van de hulp van lokale NGO's, zoals de Assyrian Aid Society (A.A.S.) en CAPNI (Christian Aid Program Nohadra Iraq).² Zij verstrekken voedselpakketten, maar ook non-food items. De capaciteit van deze organisaties is echter beperkt.

Volgens de vice-president van het Koerdisch parlement doet de KRG veel voor de Assyrische vluchtelingen in Noord-Irak, maar is er simpelweg te weinig geld om hen goed bij te kunnen staan. Tijdens de begrotingsbehandeling van Buitenlandse Zaken heeft de Tweede Kamer een motie aangenomen, waarmee 6 miljoen euro voor humanitaire hulp in Noord-Irak wordt uitgetrokken. ADM-(bestuurs-)leden waarschuwen er voor deze hulpverlening niet via de KRG te laten verlopen, maar via NGO's zoals A.A.S. Binnen de KRG is sprake van corruptie en ze zijn bang dat het geld anders ergens blijft liggen. Ze adviseerden de besteding van het geld in ieder geval goed te monitoren.

Er is echter meer hulp nodig van de internationale gemeenschap. Deze hulp moet zich niet alleen beperken tot humanitaire hulp voor de korte termijn. Er is ook op de lange termijn hulp nodig bij wederopbouw en het creëren van werkgelegenheid.

² Nohadra is de oorspronkelijke Assyrische naam van de stad Dohuk.

VERHAAL # 5

Zelfs na een eerdere ontvoering, werd de man weer bedreigd met kogelbrieven en SMSjes, waarin staat welke auto hij rijdt en waar hij dagelijks naar toe gaat, etc.

VERHAAL # 6

Mensen worden vermoord omdat ze een winkeltje beheren waar ook alcohol verkocht werd.

VERHAAL # 7

Bij sommige families wordt de onthoofding van hun gezinslid op video bij hen thuis afgeleverd.

2.3. Democratie, goed bestuur en mensenrechten

De Assyrische gemeenschap wordt zowel in de Koerdische regering als in het Koerdisch parlement vertegenwoordigd. In de Koerdische regering worden drie posten door Assyrische ministers bekleed. In het Koerdisch Parlement zijn aan de Assyriërs vijf zetels toegekend, waarvan ADM er twee heeft weten te bemachtigen.

In de praktijk worden de democratische rechten van de Assyrische gemeenschap echter ingeperkt door de Koerden. (Bestuurs-)leden van ADM noemden als voorbeeld dat in strijd met de regelgeving geen enkele Assyriër zitting had in de voorbereidingscommissie voor de verkiezingen en dat de Assyriërs geen eigen parlementsleden mogen voordragen. De Assyriërs hebben recht op vijf zetels in het parlement, maar de Koerden bepalen wie deze zetels mag bekleden.

Bij de verkiezingen en het referendum in 2005 werd een groot deel van de Assyrische christenen in de Nineveh-vlakte de toegang tot de stembus ontzegd. Stemlocaties bleven gesloten, stembussen werden niet afgeleverd en er was sprake van stembusfraude en intimidatie. Om een goede baan of een positie als ambtenaar te bemachtigen is lidmaatschap van de KDP een vereiste.

ADM is ook van mening dat de rechten van minderheden in de Grondwet onvoldoende worden gegarandeerd. Het gaat dan met name om rechten op het terrein van bestuur, onderwijs en cultuur. In het onderwijs wordt bijvoorbeeld geen rekening gehouden met religieuze feestdagen.

Door de KRG en NGO's wordt hard gewerkt aan de wederopbouw van de steden en dorpen in de noordelijke provincies, die tijdens het bewind van Saddam Hussein grotendeels zijn verwoest. Daarbij is er sprake van achterstelling van de Assyrische dorpen, waarvan de huizen niet worden hersteld en die bij de aanleg van voorzieningen worden overgeslagen. In de Assyrische dorpen in de Nineveh-vlakte is in de regel gebrek aan schoon water, elektriciteit, goede wegen, scholen en medische voorzieningen.

De meeste Assyrische christenen die naar Noord-Irak zijn gevlucht, zijn van oorsprong ook uit die regio afkomstig. Tijdens het bewind van Saddam Hussein zijn ze massaal door de Ba'at-partij uit het gebied verjaagd. Vaak bezitten ze er nog wel een huis of een stuk (landbouw)grond. Veel van deze bezittingen zijn echter in de loop der jaren door de Koerden onteigend zonder de daarvoor compensatie te bieden. De Assyriërs beschuldigen de KRG ervan hierbij actief betrokken te zijn. Dit wordt door de KRG echter ontkend. Ook zeggen de Koerdische autoriteiten niet te weten dat er nog steeds grondonteigeningen plaats vinden. Waarschijnlijk gebeurt dit voornamelijk door particulieren, maar wordt er door de Koerdische autoriteiten niet of onvoldoende tegen opgetreden. De Koerdische autoriteiten zeggen aan een oplossing te werken, maar wijzen erop dat het om een complex vraagstuk gaat. De bezittingen zijn in de loop der tijd verschillende keren van eigenaar veranderd. Het is vaak moeilijk te achterhalen wie de oorspronkelijke eigenaar was. Het kost tijd om voor dit ingewikkelde probleem een oplossing te vinden.

Omdat de Assyriërs zich als oorspronkelijke bewoners sterk met de regio verbonden weten, zich door de Koerden achtergesteld voelen en de mogelijkheid willen hebben zichzelf beter te beschermen, leeft bij hen de sterke wens in de Nineveh-vlakte een eigen autonome regio te creëren. Ook andere minderheden, zoals de Yazidi's en de Shabaks zouden hier welkom moeten zijn. De rechtsbasis hiervoor wordt gevonden in artikel 125 van de Irakese Grondwet. ADM is een groot voorstander van deze 'artikel 125 oplossing'. Ook de Assyrische minister van Financiën, Sargis Aghajan, heeft zich hier positief over uitgelaten. De legitimiteit van deze wens is echter omstreden. Anderen zijn van mening dat artikel 125 van de Irakese Grondwet minderheden niet het recht op zelfbestuur geeft, maar slechts bepaalt dat de overheid de plicht heeft de rechten van de minderheden te respecteren. Dr. Kemal Kerkuki de vice-president van het Koerdisch Parlement zei dat de Koerden zich bij de uitslag van een referendum over zelfbestuur in de Nineveh-vlakte zullen neerleggen, maar gaf daarbij tegelijkertijd aan dat zelfbestuur eigenlijk niet nodig is, omdat de rechten van minderheden in de Koerdische regio worden gerespecteerd. De Assyrische Minister van Toerisme, Nimrud B. Youkhana, pleitte voor meer steun van de internationale gemeenschap, waaronder de Europese Unie. De internationale gemeenschap heeft tot op heden geen steun uitgesproken voor Assyrisch zelfbestuur in de Nineveh-vlakte.

VERHAAL # 8

Een Assyriër werd per ongeluk door een Amerikaanse soldaat doodgeschoten. De nabestaande kregen geen vergoeding om de begrafenis te betalen, laat staan om het achterblijvende gezin in hun onderhoud te voorzien.

VERHAAL # 9

Als christenen hun huizen verlaten na dreigementen, worden die huizen meteen ingenomen door moslims

3. Aanbevelingen

1. Nederland moet er bilateraal en in EU-verband bij de Irakese regering op aandringen de Assyriërs een eigen politiemacht te laten oprichten of Assyriërs in het Irakese leger te opnemen om bij te dragen aan de vergroting van de veiligheid in de Nineveh-vlakte.
2. De internationale gemeenschap moet meer humanitaire hulp bieden aan de vluchtelingen in Noord-Irak. Deze hulp moet niet alleen via de Kudisch Regional Gouvernement (KRG) of via de multilaterale kanalen (Rode Kruis en VN-instellingen) verstrekt worden, maar ook via regionale en lokale NGO's, zoals de A.A.S. en Capni.
3. De internationale gemeenschap moet ook op de lange termijn hulp bieden bij de wederopbouw van Noord-Irak. De steun moet zich o.m. richten op landbouw en de bouw c.q. reparatie van (meer) huizen.
4. De democratische rechten van de Assyrische christenen, de Shabaks, Yazidi's en Turkmenen, moeten worden gerespecteerd. Dit geldt in het bijzonder voor het recht om te stemmen.
5. De Assyrische christenen moeten zich via een referendum kunnen uitspreken voor regionaal zelfbestuur in de Nineveh-vlakte. De regio moet ook ruimte bieden voor andere minderheden zoals de Yazidi's en de Shabaks.
6. De KRG moet erop toezien dat onteigend land aan de Assyrische christenen wordt teruggegeven of dat hen daarvoor compensatie wordt geboden.
7. De rechten van minderheden moeten worden gerespecteerd. Het recht op godsdienstvrijheid moet beter in de Irakese grondwet worden verankerd.
8. Nederland moet, vanwege de extra bedreigingen en vervolging van Irakese christenen, meer Irakese christenen toelaten als vluchtelingen, in navolging van Frankrijk en Duitsland.

Bijlage 1:

werkprogramma

Dinsdag 1 april:

- Bijwonen van de Assyrische nieuwjaarsviering in Dohuk
- Gesprek met lokale en landelijke (bestuurs-)leden van de Assyrian Democratic Movement (ADM) in Dohuk

Woensdag 2 april:

- Bezoek aan ongeveer honderd vluchtelingen in Tel Isqof (Nineveh-vlakte)
- Gesprekken met:
- Medewerkers van CAPNI (Christian Aid Program Nohadra Iraq)
 - Dhr. Shadrak Shabbas en dhr. Napoleon G. Pattoo, Assyrian Aid Society (A.A.S.)
 - Gesprek met de Nederland Consul in Erbil

Donderdag 3 april:

- Gesprekken met:
- Dhr. dr. Kemal Kerkuki, vice-president van het Koerdisch Parlement
 - Dhr. Nimrud B. Youkhana, Minister van Toerisme KRG
 - Dhr. Fuad Hussein, Chief of Staff president Barzani
 - Dhr. Marko Jaminki, Head of sub-delegation, International Committee of the Red Cross (ICRC)
 - Dhr. Ferhad S. Abdulqadir, Assistant Field Officer, UNHCR

Vrijdag 4 april:

- Telefonisch onderhoud met dhr. Yonadam Kanna, voorzitter en nationaal parlementslid ADM.
- Gesprek met lokale en landelijke (bestuurs-)leden van ADM in Erbil

Bijlage 2:

Resolutie Europees Parlement over religieuze minderheden in Irak

European Union Foresees Bigger Future Role in Iraq

3-13-2008

Brussels -- The European Parliament celebrated its 50th anniversary in its latest plenary session in Strasbourg which took place between the 10th and 13th of March 2008. One of the items on its agenda was a resolution on the European Union's (EU) role in Iraq after a report prepared by the Committee on Foreign Affairs. The resolution was adopted by the Parliament by a resounding 506 votes for and 25 against, statistics which themselves affirm the importance of this resolution..

The resolution is an important initiative taken by the Parliament and is of specific concern to minorities in Iraq, including the Assyrians. The resolution makes it clear at paragraph J that 'the EU needs to be more strategic in supporting Iraq in its progress towards becoming a democratic federal state', a sentence which is important in that it reflects the EU's acceptance of Iraq choosing to become a federal state.

Of specific importance however are the Parliament's recommendations to the Council of the European Union. The Parliament urges the Council to adopt with the Commission a new strategy that will help the UN in building a safe, stable and united Iraq which, amongst other things, 'protects its minorities and promotes inter-ethnic tolerance'. Furthermore, the Parliament urges the Council to ensure that electoral procedures at the local level are strengthened, a factor especially important this year with Iraqi elections coming up. It is hoped that this emphasis on strengthening electoral procedures prevents the voting irregularities which took place in 2005 from recurring so as to ensure fair and free elections for all Iraqis.

Some points of the resolution are of specific concern to the Assyrian minority in Iraq. For example, paragraph 1.g) urges the EU, under its new strategy, to: "support the reconciliation process, namely on Kirkuk and other internally disputed territories, including the Assyrian areas known as the Nineveh Plains with their Christian minorities; [...] encourage European NGOs to engage with their Iraqi counterparts -- which are already particularly active in the Kurdish region -- and make extensive use of the European Instrument for Democracy and Human Rights (EIDHR) in providing technical and financial assistance to civil society organizations, in order to address the following issues: [...] the rights of indigenous peoples and of persons belonging to minorities and ethnic groups, including the Assyrians (Chaldeans, Syriacs and other Christian communities), the Yazidi and the Turkmen; increase EU support -- namely through the Commission's Directorate General for Humanitarian Aid (DG ECHO) - for NGOs and international organizations in their efforts to alleviate the plight of Iraqi refugees in neighbouring countries, as well as internally displaced persons (IDPs), including the 4,000 Assyrian families who have principally sought refuge in the Nineveh Plains; [...]"

It should be noted that the Assyrian community in Iraq is made up of various denominations including the Syriac and Chaldean Catholic churches, the Assyrian Church of the East and the Ancient Church of the East, the Syriac Orthodox Church and also Protestant churches.

Bijlage 3:

Hulporganisaties in Neneveh

Capni

Christliches Hilfsprogramm – Europa CAPE e.V

(sister organization of CAPNI in Dohuk (Iraq))

Postfach 420 207 Tel: +49-6122-17645 Konto Nr.: 243 15 05

65103 Wiesbaden Fax: +49-6122-993889 Wiesbadener Volksbank

Deutschland <http://www.capiraq.org/> email: cap-e@web.de BLZ: 510 900 00

Assyrian Aid Society

Contact person: Christina Patto

AASI Secretary

Napoleon G. Patto

AAS-Iraq President

Dohuk, Irak

e-mail: aas_i@yahoo.com

e-mail: n_georges2000@yahoo.com

Home phone : +964627615096\+96467220361

Mobile : +9647504456759

Humanitarian Aid Needs:

According to most recent statistics, around 70% of Iraqi people are under the poverty line.

As usual, the minorities are the most suffering under such circumstances.

Iraqi Christian Assyrian people, a minority whose people are the indigenous people of Iraq and their churches are the oldest Christian church in the orient since first century, are one of the most suffering minorities in the current situation, together with the Yazidi's, Shabaks and Turkmenen.

The Christian minority groups are portrayed by Islamic fundamental groups as co-operators with the Americans who are considered as crusaders. In addition, they are considered as infidels who must be defeated. For being peaceful and weak people who do not seek revenge, they are the easy target for every group. The terror against Christians has different sources and is for different reasons; gangs of organized crime who aim financial blackmail, armed groups who find in the Christians easy targets, and the Islamic Jihad organizations designed to purge Iraq of "infidels". These groups, mainly the JIHADIS, practiced different means to spread terror and fear among the Christians and push them to escape:

- Churches' bombings
- kidnapping and murder of the clergy
- kidnapping and murder of youth
- targeting sources of livelihood
- abduction of children and youth and asking for the ransom
- imposing Islamic lifestyle and culture
- distributing inflammatory leaflets
- issuing fatwas (Religious edict) targeting Christians

In addition to the general atmosphere in the country, adopting and imposing Islamic lifestyle and patterns in every field, media, schools, universities, streets, etc

The message is clear: you are to be killed or you have to leave.

The Iraqi Assyrian Christian people responded to the terror, violence, lack of services, etc by

fleeing the big cities and a significant and huge exodus of their families is continuing.

One is inside the country as the families are fleeing to Iraqi Kurdistan region and Nineveh plain. The other direction is to neighbouring countries, namely Syria and Jordan.

However, the families who are fleeing to Nineveh Plain and Kurdistan region are within the focus of CAPNI and AAS and there is a great need to support them in different means.

The major problems and needs facing the displaced families are:

First: Housing

Of course, we may think of the first need of the families. This is how to find the house to live. This need is beyond the capacity of any NGO because of the numbers of the families and the very high rent costs for the houses and flats.

However, the displaced families are trying their best either to deal with the problem by renting small rooms in the minor towns or to be hosted by their relatives. In very rare cases, they are asking the support of the church or friends to cover their rent.

The limited financial resources of the friends and churches limit the amount and duration of the support. As for the families who have their own villages and are willing to go back and settle in their villages, the construction program by Mr. Sargi Aghajan, Assyrian Christian finance minister in the Kurdistan Regional Government, is offering the chance and possibility for them.

Second: Feeding

Since 1990, when the international embargo was implemented against Iraq, the Iraqi government adopted a special food supplies system based on monthly food coupons for the families. Every family is registered by a food agent close to her residential address and is given a coupon for monthly food supplies.

The basic food items, e.g. rice, sugar, tea, cooking oil, etc., are supplied according to this coupon for a very little price (almost for free compared with the prices in the markets).

This coupon is a great help for the needy families who do not have financial income to cover their life costs. However, with these families being displaced from their residential addresses to other cities in the north, they miss the possibility to get the basic foods through this food coupons. They are obliged to purchase their food from the markets for high prices.

So, in other words, it is a real need for the needy displaced families to get food baskets with main food items.

Third: House items

The other need of the displaced families is to get basic house living supplies, such as blankets, cooking heater, chicken items, etc.

This is due to the fact that the displaced families fled their houses without having their house furniture, beds, chicken, equipments, etc.

Of course, we can not think about supplying all the needs for a family house!!! But we may think of basic needs and equipments.

Fourth: Cooking/Heating fuel

The other need is the cooking gas and/or white kerosene for cooking/heating.

This is also one of the items which was supplied to the families in last years for little price.

Now they have to purchase it for very high prices.

Fifth: Health care

The other very important need is to provide the medical health care and medicines for the displaced families. CAPNI and the AAS are doing this for the families in the far villages through the mobile clinics. However, there is need for medicines, mainly the antibiotics, children medicines and chronic diseases medicines. In addition, there is a need for at least two health centres in the township of Sharafiya and the village of Karanjo, both in Nineveh plain.

Sixth: Unemployment

This is the most serious problem to focus on it, as its impacts are on both immediate and long term, and in the different fields: economic, social, etc

Taking in consideration the social, cultural and economic structure of the region of Iraqi Kurdistan and Nineveh Plain, we may conclude that the region cannot contain all the existing unemployed youth of the region and the numbers of the displaced youth as well.

Programs until now implemented by AAS in the Nineveh Plain:

In 2006:

- Distributing food substances to some displaced families with the participation of Migration and Displaced Bureau in Mosul under the supervision of AAS-I
- Distributing beds and other food substances with the participation of International Health Organization (IHO) to some displaced families under the supervision of AAS-I\ Nineveh Branch.

in 2007:

- Distributing food substances and blankets to (500) families in Nineveh Plain in coordination with the International Medical Corp. (IMC).
- Distributing food substances and blankets to (1100) families in Nineveh Plain in coordination with the Mercy Hands Organization.
- Distributing basic house materials to (4783) families in Nineveh Plain, for two times, in coordination with the Qandel Organization from Sweden.
- Distributing food substances and blankets to (1300) families in Nineveh Plain by AASI.
- Distributing food substances and blankets and house materials to (130) families in Nineveh Plain in coordination with the Ministry of Immigration and the Internally Displaced People (IDPs)/ Nineveh Branch.

